

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowki

Warszawa, dnia 19 kwietnia 2013 r.

DOLiS/DEC-456/13/24353,24356,28871

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz. 267), art. 12 pkt 2, art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana M. D., zam. w W. przy ul. [...], na przetwarzanie jego danych osobowych przez Ta. S. A., z siedzibą w W. przy ul. [...] oraz Tb S. A., z siedzibą w W. przy ul. [...],

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana M. D., zam. w W. przy ul. [...] zwanego dalej Skarżącym, na przetwarzanie jego danych osobowych przez Ta. S. A., z siedzibą w W. przy ul. [...], oraz Tb. S. A., z siedzibą w W. przy ul. [...].

Skarżący wskazał, iż w dniach [...] maja 2012 r. i [...] czerwca 2012 r. zadzwoniła do niego, na zastrzeżony numer telefonu, Pani I. S., która przedstawiła się jako pracownik Ta. S. A. i zaproponowała mu skorzystanie z oferty Ta. S. A. Powyższe, w ocenie Skarżącego, świadczy

o bezprawnym udostępnieniu jego danych osobowych przez Tb. S. A. na rzecz Ta. S. A.

Precyzując przedmiot skargi Skarżący wskazał, iż żąda zbadania przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych legalności udostępnienia jego danych osobowych przez Tb. S. A. na rzecz Ta. S. A. i wydania nakazu usunięcia jego danych osobowych przez ten ostatni podmiot. Wniósł on ponadto o skierowanie do organów ścigania zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa z art. 49 ustawy o ochronie danych osobowych przez Ta. S. A.

W toku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił, co następuje.

- 1) Skarżący i Tb. S. A. są stronami umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, zawartej w dniu [...] lipca 2000 r. (nr [...]). Tb. S. A. przetwarza dane osobowe Skarżącego w zakresie jego imienia, nazwiska, adresu zamieszkania/instalacji stacji, numeru i serii dowodu osobistego, numeru PESEL, numeru NIP, numeru stacji abonenckiej, imion i nazwiska rodziców. Odnosząc się do zarzutu Skarżącego udostępnienia jego danych osobowych na rzecz Ta. S. A., Tb. S. A. wskazała, iż dane osobowe Skarżącego nie zostały udostępnione na rzecz innych podmiotów, w szczególności dane te nie były przekazane na rzecz Ta. S. A., w związku z czym ww. zarzut jest bezpodstawny.
- 2) W wyjaśnieniach złożonych przed Generalnym Inspektorem, Ta. S.A. stanowczo zaprzeczyła jakoby pozyskała dane osobowe Skarżącego w sposób opisany w treści skargi. Jak wskazano, Pani I. S., którą Skarżący wskazuje jako osobę nawiązującą z nim w imieniu Ta. S. A. kontakt telefoniczny, nigdy nie była pracownikiem tego podmiotu, jak również podmiotów współpracujących z Ta. S.A. Wyjaśniono nadto, iż cyt.: (...) Spółka nie pozyskała danych osobowych Skarżącego ani od Tb. S. A., ani z żadnego innego źródła (osobiście ani przy pomocy podmiotów trzecich działających w imieniu i na rzecz Spółki). (...) Spółka obecnie przetwarza informacje odnoszące się do Skarżącego wyłącznie w zakresie prowadzonych wyjaśnień z GIODO. Dane Skarżącego znajdują się w zbiorze danych sporządzanym doraźnie, wyłącznie ze względów technicznych, i po ich wykorzystaniu zostaną niezwłocznie usunięte”.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Odnosząc się do podniesionego przez Skarżącego zarzutu udostępnienia jego danych osobowych przez Tb. S. A. na rzecz Ta. S. A., stwierdzić należy, że brak jest w niniejszej sprawie dowodów, że do kwestionowanego przez Skarżącego udostępnienia danych osobowych w ogóle doszło. Z wyjaśnień ww. podmiotów jednoznacznie wynika, że Tb. S. A. nie udostępniła danych osobowych Skarżącego na rzecz Ta. S. A., który to podmiot przetwarza dane osobowe Skarżącego wyłącznie w związku z postępowaniem toczącym się przed Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych.

Ponadto podkreślenia wymaga, że Skarżący nie przedstawił żadnych dowodów na potwierdzenie powyższego zarzutu, ograniczając się jedynie do przypuszczeń, które nie zostały poparte żadnymi dowodami. W tej sytuacji Generalny Inspektor uznał za wiarygodne wyjaśnienia udzielone przez ww. podmioty, które zdecydowanie zaprzeczyły zarzutowi Skarżącego.

Podkreślić należy, że organ administracji publicznej może uznać stan faktyczny rozpatrywanej sprawy za ustalony jedynie na podstawie nie budzących wątpliwości dowodów i nie może poprzestać w tym zakresie na uprawdopodobnieniu, chyba że przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz. 267) stanowią inaczej (np. art. 24 § 3 Kpa). Powołać warto wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 9 lipca 1999 r. (sygn.

akt III SA 5417/98), w którym sąd uznał, że „organ prowadzący postępowanie musi dążyć do ustalenia prawdy materialnej i według swej wiedzy, doświadczenia oraz wewnętrznego przekonania ocenić wartość dowodową poszczególnych środków dowodowych, wpływ udowodnienia jednej okoliczności na inne okoliczności”.

Postępowanie powadzone przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych jest ukierunkowane na wydanie decyzji administracyjnej na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.). W myśl tego przepisu w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności: usunięcie uchybień (pkt 1), uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych (pkt 2), zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone dane osobowe (pkt 3), wstrzymanie przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego (pkt 4), zabezpieczenie danych lub przekazanie ich innym podmiotom (pkt 5), usunięcie danych osobowych (pkt 6). Analiza ww. przepisu prowadzi do wniosku, że formułowane przez organ nakazy służą przywróceniu w rozpoznawanej sprawie stanu zgodnego z prawem.

Wobec ustalenia w sprawie, że Tb. S. A. nie udostępniła na rzecz Ta. S. A. danych osobowych Skarżącego brak jest podstaw do wydania przez Generalnego Inspektora w stosunku do skarżonych podmiotów jakiegokolwiek nakazu na podstawie ww. art. 18 ust. 1. Warunkiem wydania rozstrzygnięcia, o którym mowa w tym przepisie, jest bowiem stwierdzenie istnienia stanu naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych w dacie wydania decyzji. Jak wyżej wykazano, w niniejszej sprawie taka sytuacja nie ma miejsca, ponieważ z zebranego materiału dowodowego nie wynika, aby doszło do kwestionowanego przez Skarżącego udostępnienia jego danych osobowych.

Ustosunkowując się w dalszej kolejności do wniosku Skarżącego o zawiadomienie organów ścigania o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, wskazać należy, iż ustawa o ochronie danych osobowych nie uprawnia Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych do kończenia prowadzonego postępowania poprzez skierowanie w formie decyzji administracyjnej zawiadomienia do organów ścigania o popełnieniu przestępstwa. Podkreślić trzeba, że Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 19 listopada 2001 r. (sygn. akt II SA 2702/00) stwierdził, iż: „osoba dochodząca ochrony swych praw w trybie ustawy o ochronie danych osobowych nie jest podmiotem postępowania obliczonego na wydanie decyzji o zawiadomieniu stosownego organu o przestępstwie w zakresie przetwarzania danych osobowych i nie może się tego domagać od GIODO w administracyjno-prawnych formach tego postępowania. (...) Przepis art. 19 ustawy nie daje bowiem stronie roszczenia w tym względzie”. Podkreślenia wymaga, że skierowanie przez Generalnego Inspektora zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa następuje poprzez wystąpienie do organu właściwego do wszczęcia postępowania karnego w danej sprawie, przy czym jako należące do autonomicznych kompetencji organu realizowane jest z urzędu, nie zaś na wniosek osób zainteresowanych.

Jeżeli jednak Skarżący uważa, że w związku z działaniem ww. podmiotów doszło do popełnienia przestępstwa, może wystąpić ze stosownym zawiadomieniem do organów ścigania, które dysponują uprawnieniami śledczymi oraz szerszymi niż organ ochrony danych osobowych instrumentami prawnymi umożliwiającymi wykazanie, czy podmioty te dopuściły się przestępstwa.

Podkreślić ponadto należy, iż każdy, kto ma poczucie naruszenia jego dóbr osobistych, może – w stosunku do osoby według niej winnej naruszenia – wystąpić na drogę postępowania cywilnego w myśl przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 z późn. zm.). Stosownie do treści art. 23 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 z późn. zm.), niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach, dobra osobiste człowieka, jak w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, pozostają pod ochroną prawa cywilnego. Jeżeli więc wskutek działań ww. podmiotów doszło w ocenie Skarżącego do naruszenia jego dóbr osobistych, może on dochodzić ich ochrony na gruncie przepisów Kodeksu cywilnego. Zgodnie z art. 24 § 1 Kodeksu cywilnego ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może ona także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w Kodeksie cywilnym może ona również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny. Sądem właściwym w tym zakresie będzie sąd cywilny.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych i art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa